

Sändar Amatören

Nummer 6

Juni 2003

Årgång 9

SM3VRO, Kenneth, i Irak

Åkte på Räddningsverkets uppdrag till krigets Bagdad

Kenneth kommer att tjänstgöra som sambandstekniker för att bistå WFP (World Food Program), en FN-organisation som har till uppgift att se till att hjälpa personer som behöver få mat och vatten efter t ex som i Iraks fall efter ett krig.

Hittar resebyrån... Naturligtvis kö!

Efter mycket om och män så får jag i alla fall ut min biljett, och kan snabbt rusa vidare till rätt terminal och checka in.

Så till förfogande stod en Herkules!

Inte direkt någon semester-flight att åka med en sådan... Men men. Hørselproppar in, och örkåpor på... Ja vi använde båda delarna samtidigt eftersom det väsnas som bara 17 i en Herka.

Flyget lättade från Sätenäs kl 10:00, och beräknad flygtid till Kreta med bra väder var ca 4,5 timmar!

Det tog lite drygt 4,5 timmar, men nu är vi på Kreta.

Här är det drygt 20 grader, och folk låg redan och badade utmed kusten när vi landade.

Det märks att turistsäsongen inte ännu börjat här. De flesta man ser på gatan är lokalbefolkningen som just nu verkar passa på att festa loss innan alla "dumma" svenskar kommer hit.

I morgon går flyget ev vidare mot Amman. Problemet kvarstår dock gällande tillståndet att få flyga genom Israel. Innan det är klart så kan vi inte åka vidare. Men vi ska vara på flygplatsen kl 07:00 i morgon bitti i hopp om att allt ska fungera.

Så nu är det dags att sova lite, för klockan börjar närma sig 23 lokal tid.

MVH
/Kenneth Gylde

030505 kl 09:12 lokal tid (08:12 swe)

Ja då satt man än en gång i en bullrig Herkules. Vi har precis lättat från Kreta, och börjar se husen försvinna bakom oss.

Alla tillstånd för flygningen är klara, så nu är nosen inställd på Amman, bortsett från lite omnavigeringar. Tydligt är det en större militäroving i området som vi ska passera, så vi får flyga runt en bit.

Men flygtiden beräknas till ca 2,5h.

Jag börjar redan känna att hungern börjar göra sig påtalig. Vi åkte nämligen från hotellet innan de hade börjat servera frukost, så det enda jag ätit är någon form av kexchoklad som jag hittade i någon minibutik i går kväll.

När vi kommer fram till Amman så ska vi börja lasta ur flygplanet och över med all materiel till lastbilar. Skulle tippa på att det kommer att ta ett tag, eftersom det tog en hel eftermiddag och natt att packa in alla saker.

Jag skriver mera senare....

030505 kl 14:20 lokal tid

Amman... Jag bara säger Amman!

Vilken stad, vilka upplevelser på bara några få timmar på plats.

Till att börja med så hade vi blivit förvarnade om att tullen på Amman flygplats säkerligen skulle se till att vi fick ett litet helvete med att ta oss in. Tydligt är brukar det vara lite bökgigt att ta sig in. Visst, allt brukar lösa sig, men....

Det hela började i alla fall när vi landade. Militären var naturligtvis snabbt på plats tillsammans med den

13 personer har åkt till Bagdad i Irak för att bistå WFP med support och hjälp i deras verksamhet. Det är en salig blandning av folk och kompetenser som från Sverige har åkt, eller vad sägs om denna blandning: gruppchef, elektriker, mekaniker, rörmokare, ambulansförare, sjuksköterskor, minröjare, fordonsmekaniker, två kockar och två sambandstekniker. Med på uppdraget är också SM4UZM, Jon Eriksson från Borlänge. En del av er träffade Jon när han var på vårt månadsmöte i januari och berättade om APRS. Jon är stationerad i Amman i Jordanien sedan en vecka tillbaka.

Kenneth och Jon var för en tid sedan under en vecka i på Räddningsverket i Karlstad för att bekanta sig med allt materiel som ska komma till användning.

Kenneth har skrivit dagbok, här börjar den:

030503

Avresa hemifrån vid 09:30.

Tåg från Gävle till Arlanda. Jag hade en beräknad ankomsttid till Arlanda på 11:10. Nere på Arlanda så skulle jag sedan hämta ut flyg biljetten innan jag skulle flyga vidare till Göteborg kl 12:00.

Allt hade ju känts mycket bättre om det nu inte var så att mitt tåg inte ens hade lämnat Uppsala vid 11:10.

Med funderingar på ifall jag skulle hinna hämta biljetten och hinna med flyget, så ankom vi till Arlanda strax efter 11:30.

Vart låg nu resebyrån?

Stressa, stressa.....

På planet så mötte jag även några av mina kollegor som rest från det nordligare delarna av norrland.

Framme i Göteborg så blev det sedan dags för några korta utbildningar och pårustning med kläder och personlig materiel.

Och för er som inte vet hur en Stor väska ser ut när man packat den full, så kan jag bara säga att våra är STÖRRE! ;)

Vi packade sedan in vår utrustning i minibussen och begav oss vid 20 tiden till Lidköping där vi tog in på hotell över natten.

030504

Uppstigning vid 06:30... (en söndag?)

Vid 08:00 begav vi oss mot militärflygfältet F7 i Sätenäs.

Därifrån skulle vi flyga mot Kreta, där vi skulle övernatta ytterligare ett dygn.

Tidigare så pratade Räddningsverket om att man, som jag skrev tidigare, skulle försöka fixa fram en Antonov-kärra som vi skulle kunna flyga med... Men som jag befarade så blev det naturligtvis ändrade planer.

Sammanlagt är vi 12 personer i det här teamet som åker, men man har beslutat att dela gruppen på två avresedagar. Så vi åker först, och de andra ska komma efter på tisdag är det tänkt.

Detta gjorde ju att man även kunde dela på all materiel som skulle med, och då behövdes ju inte lika stort flygplan.

Ordförande SM3RMH, LASSE HAR ORDET

Hej och Glad Sommar!

Ett glatt gäng radioter samlades under helgen den 17 - 18 maj och körde SSA:s portabeltest.

På lördagen byggdes det antenner och på söndagen kördes testen. Jätteroligt!

Nu när sommaren har gjort sitt intåg, så minskar klubbaktiviteten rätt så rejält. I och med att detta är sista numret av kallesen innan september, så vill jag passa på att flagga för höstens Fieldday. Den inträffar förmodligen i slutet på augusti eller i början på september.

lokala polisen och mötte oss innan vi ens hade hunnit öppna dörrarna på flygplanet. Och jag lovar... Militär och polis här nere inger en viss respekt med sina uniformer och medaljer. Många, framför allt militären, bär även på automatvapen.

Efter lite munhuggande mellan piloterna och polisen så blir vi (passagerarna) inlussade i en minibus tillsammans med vårt handbagage.

Vi skulle nu få åka till tullen där vi skulle gå igenom pass, visum mm.

Bilen rullade ca 75 meter, och sen skulle vi kliva ur, för då var vi framme.

Gud vad nödvändigt det kändes med den bilfärden!

Bilen backade i alla fall in på en liten bakgård via en mycket smal gränd, och det var nog inte bara jag som tänkte att det var synd att resan skulle sluta så här tidigt. En trång bakgård, vakter och automatvapen? Nja....

Men vi fick gå ut ur bussen och in i en byggnad där de började med att fråga efter våra pass och visum. Ja några visum hade vi ju naturligtvis inte, vilket kan innebära en del byråkratiska problem.

En kille från FN kom och mötte oss, och han tog kontakt med tullen och de andra myndigheterna som nu var inblandade i vår inpassage. Han slängde åt dem en del pengar (vet inte hur mycket), och ca 5 minuter senare så kom det ut en kille med alla pass, och förklarade att vi nu hade fri inpassage och visum i två veckor!

Jaha! Då var det klart??

Kunde det vara så lätt?

Någonting har gått fel tänkte alla eftersom det aldrig varit några som helst problem, men glada i hågen så lämnade vi snabbt flygplatsen utifall de

Kika på klubbens hemsida för mer information.

APRS, ja det ska det oxo bli. SM3WWO, SM3RNN och under-tecknad har börjat att bygga på en digipeater för APRS.

Ni som sitter med packetmodem och har ett dammlager på detsamma kan lätt komma igång med APRS hemifrån.

Mer info kommer att finnas på klubbens hemsida.

Hoppas att ni får en behaglig och rolig radiosommar!

73 de Lasse, SM3RMH

skulle ändra sig! :)

All utrustning och materiel lät vi vara kvar på flygplatsen, och den skulle en lokal firma plocka upp och köra till ett stort FN-lager i Amman.

Och nu sitter jag då på hotell Marriott i Amman och skriver detta.

Vi har varmt och skönt, ca 30 grader i skuggan. Polen nere på innergården ser lockande ut. Hoppas jag hinner besöka den innan vi åker vidare till Bagdad.

030506 kl 24:30 lokal tid

En händelserik dag.

Vi har idag börjat gå igenom all utrustning som varit med oss, för att se att allt finns med.

Vi som ansvarar för sambandet har även börjat kika på de bilar som ska användas av oss, så att vi kan montera och testa all sambandsutrustning i dessa.

Det som önskas i alla bilar och lastbilar är en radio för VHF (150-160MHz), en HF radio (kortvåg) och en satellitterminal för textmeddelanden med tillhörande skrivare.

Så i dag har vi börjat att montera in detta i bilarna så att de ska vara klara för avfärd in i Irak på fredag.

Att bara hitta all sambandsutrustning bland alla lastpallar vi hade med oss hit var ju en vetenskap. Men med lite letande så hittade vi allt.

Nu gäller det bara att alla små detaljer är nerpackade, för det kan ju vara lite knivigt att hitta en del reservdelar här, och då måste man beställa det via Sverige, och det tar ju ett tag att få hit det.

Vidare så var vi tvungen att få våra bilar ommålade...

I standardutförande så brukar FN-bilar vara vita, som ni säkert sett på TV, men nu har vi fått order på att måla alla

FN-bilar som ska vara i Irak till blå. Detta p g a att det tydligen har stulits en hel del FN-bilar i Irak, och dessa bilar har sedan använts i olika bak-häll. Bland annat så har tydligen, främst i norra Irak, vita FN-bilar förekommit i skottlossning. D v s de som stulit bilarna har använt dem som "fri" passage omkring amerikanska poster-ingar, och när de kommer tillräckligt nära så har de öppnat eld mot amerikanska trupper.

Så nu skulle alla bilar målas om så att alla vita bilar kan ses som fientliga fordon fram tills dess att motsatsen bevisats.

Så i vårat fall så var vi tvungen att hitta en lokal lackverkstad som under dagen kunde måla om våra tre jeepar.

Man hittade en kille som gjorde detta åt oss, och när de var klara så följde jag med för att hämta bilarna igen.

När vi kom fram så var de precis klara med den sista bilen....

Hemma så är man van att en lackering av bil brukar ta en par tre dagar, men inte här inte.... Här var allt klart på en dag!

Visst.. Man behöver ju ingen värmeug här nere. Här är det ju ganska varmt ändå... men ändå! Kunde detta verkligen blivit bra? Men tro det eller ej.

Resultatet var mycket över förväntan, trots att han stått utomhus och lackat hela bilen!

Innan vi fick åka iväg med bilarna så var det dags för en obligatorisk fika, där han bjöd på arabiskt kaffe och te. Och att tacka nej till denna bjudning fanns helt enkelt inte med

lar är ju rätt mycket pengar, så vi inledde en förhandling som varade i några minuter, och när vi var nöjda så var priset nere på ca 70 dollar har jag för mig! Så snacka om att man kan pruta och förhandla i detta land! Hi hi!

Efter en hård dags arbete med all radioutrustning mm, så avslutade vi dagen på en Kinarestaurant där kocken tillagade maten på ett stort stekbord där vi satt. Vilken show!

Snacka om en kille som kunde hantera knivar och andra verktyg. Han kastade dessa saker så att man funderade på om man kanske skulle ha haft en skyddsväst på sig utifall han tappade någon kniv eller så.

030507 kl 23:31 lokal tid blag så har vi fortsatt med att montera och testa all utrustning som ska in i bilarna, och det jobbet fortsätter i morgon med lite smådetaljer som kvarstår.

Detta har tagit hela dagen, och vi har inte hunnit med någonting annat än detta, så det finns inte så mycket mer att skriva egentligen...

Ja, vi avslutade arbetsdagen precis som alla andra genom att ha en liten samling där vi gick igenom gällande läge, och vad var och en av oss ska göra kommande dag.

Well, thats all fore this time.

På fredag är det tänkt att vi ska börja bege oss mot Irak, så vi får se när jag kan skriva nästa gång.

Väl mött igen!

En FN-bil som målades i blå färg. Nej så skulle han ha tagit det som en förolämpning, så det vara bara att lapa i sig ett glas med skällhett te, men det var faktiskt riktigt gott.

Foto: SM3VRO, Kenneth

Kenneth Gylde

Mer dagbok i kommande nummer av tidningen

När vi satt och fikade så frågade vi även om han kunde tänka sig att måla stora bokstäver på kapellet på våra fyra lastbilar också. De skulle nämligen märkas med UN på kapellen så att man från flyg och på marken kan se att bilarna tillhör FN.

Efter en hel dels funderande och rökandes på sin vattenpipa så kom han med ett bud. Han vile ha 1000 US Dollars för att måla UN på tre stäl-len vardera på fyra kapell. 1000 Dol-

Silent Key

Kjell Bengtson, SM3BCV

Vi har idag följt Kjell /SM3BCV till den sista vilan. Han dog den 28 april, 72 år gammal.

En dag som denna strömmar många minnen av Kjell fram.

Jag ser en stark, rättfram person som kunde vara kärv och som inte krusade någon. Hans beslut var snabba och tvärsäkra. Inga kompromisser. Man kunde skönja spår av Hälsingebloodet. Han var rakryggad, stod alltid för sina åsikter och kunde aldrig tänkas svika ett förtroende. En pålitligare och mera hjälpsam person fann man inte.

Kjell ställde alltid sitt stora kunnande till radiovännernas hjälp. Vare sig det gällde att lösa ett tekniskt problem eller att skaffa fram prylar till ett hembygge. Han jobbade snabbt och koncentrerat, men gjorde aldrig någon stor sak av sitt kunnande. Otaliga är de tekniskt fulländade hembyggen med den senaste tekniken som han format. Nu senast när det gällt PSK 31, där han hjälpt ett stort antal att komma igång.

Kjell var självlärd, med ett tekniskt kunnande utöver det vanliga. Han började sin bana som bilelektriker, och slutade som chef för Gävle TV-station.

Kjell var snabb att ta till sig det nya inom amatörradion, även om han till en början lät rent avogt inställd. Jag minns hur han på 60-talet till en början helt dömde ut SSB för att efter en tid vara mästare på att bygga egna SSB-sändare. Samma var förhållandet när RTTY, transistorer och t.ex. PSK 31 introducerades. Strax hade han anammat det nya.

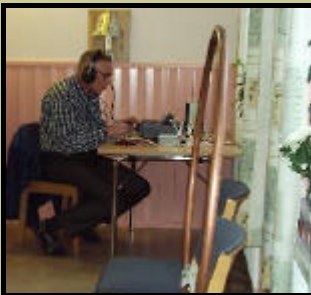
Kjell var en hängiven sändareamatör, med ett gediget nätverk av kontakter över hela världen. Speciellt låg telegrafin honom varmt om hjärtat.

Kjell. Jag är mycket tacksam för de pratstunder vi haft. Alltifrån det första mötet för 50 år sedan till våra nostalgiska tillbakablickar under varma dagar vid sommarstugan eller i ditt hem. Vi är många som är tacksamma för all din hjälp. Saknaden efter dig blir stor.

Våra tankar går en dag som denna, till familjen och speciellt till XYL Ulla.

Gävle Kortvågsamatörer
SM3CLA / Karl-Olof

Sedan sist

Vi hade nöjet att få lyssna på Bo Lenander, SM5CJW. Han försökte förklara för oss hur en så kallad loop-antenn fungerar. Bosse, som har stor erfarenhet konstruktion av sådant antenner, förklarade ingående för oss hur dessa är uppbyggda.

Vi tackar Bosse för ett mycket intressant och givande föredrag.

Mats, SM3EMJ

Bo Lenander, SM5CJW, försöker förklara för GKA:are hur loop-antennerna fungerar. Lasse, SM3RMH, lyssnar, Hans, SM3NJ, tar sig för pannan och Steve, SM3ACI, studerar den annorlunda rävsaxen.

Månadsmöte tisdag 3 juni 2003

klockan 19.00

på

Trebo Restaurang
i Sandviken

På programmet:

Olle Berglund, SM3BP, diskuterar med oss om amatörradios framtid och om eventuella framtida problem av olika slag

Nästa nummer:

Utkommer den
28 augusti 2003

Manusstopp den
18 augusti 2003

Redaktör:

SM3EMJ/Mats

Telefon:

026-27 00 91

Layout/tryck:

SM3NTA/Ove

Telefon:

0297-106 40

Tidningens e-

post:
kallelsen@sk3gk.net

Postadress:

GKA
Box 78
801 02 GÄVLE

Postgiro:

33 19 90-2

GKA:s hemsida:

www.sk3gk.net

Webbredaktör:

SM3WWO/Robert

GKA:s e-post:

info@sk3gk.net